

Pretutindeni lumină

În timpul războiului civil dintre statele nordice și sudice ale Americii de Nord, un predicator militar, cuprins de o febră puternică, zăcea în cortul său. Era descurajat și deznădăjduit și uitase să se refugieze în Dumnezeu.

Într-o dimineață, o femeie de culoare și-a strecurat capul prin cort, l-a întrebat cu compasiune cum se simte și apoi l-a întrebat cu sinceritate:

„Massa nu vede partea luminoasă?”

„Nu, Noomi”, a răspuns predicatorul, „nu văd lumină nicăieri. Totul este întunecat în jurul meu.”

„Dar asta e ciudat, Massa! Noomi vede lumină *peste tot*.”

„Este posibil, Noomi? — Dar poate că tu nu ai trecut niciodată prin suferințe grele în viața ta?”

„Ba da”, răspunse femeia și povesti cum copiii ei, după ce au crescut, au fost vânduți unul câte unul în sud. Apoi, soțul ei a avut aceeași soartă și, în cele din urmă, și ea a fost dusă într-un loc unde a trebuit să muncească foarte greu. „Dar”, a concluzionat ea, „poate că Massa a trecut prin și mai multe decât Noomi.”

Predicatorul era profund rușinat. Ce erau suferințele lui în comparație cu experiențele acestei femei atât de încercate?! Nu a putut răspunde imediat. În cele din urmă, a întrebat:

„Și, în ciuda tuturor acestor lucruri, tu încă vezi lumină peste tot, Noomi? Cum este posibil aceasta?”

„O, când Noomi vede nori negri venind”, a răspuns negresa, „atunci se uită repede în cealaltă parte. Acolo Noomi îl vede pe Isus. Și unde este Isus, acolo este întotdeauna lumină!”